

РЕШЕНИЕ

№ 2291

гр. София, 07.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 20.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **11714** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 166, ал. 3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на В. В. Н. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес – [населено място], ул. Могилата, [жилищен адрес] чрез процесуалния си представител адвокат Д. Ш., съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 12/06/1/0/02026/2/01/04/01 от 22.01.2019 г., издаден от директора на Од на ДФ „Земеделие“ [населено място], с който е отказана изцяло одобрена финансова помощ по договор № 12/06/1/0/02026 от 03.02.2016 г., изменен с анекс 1 от 03.05.2016 г. и анекс 2 от 07.02.2017 г. за БФП по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020 г.“, съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и е прекратен същия договор; определено е по отношение на жалбоподателя В. В. Н. задължение в размер на 24 447,50 лева, представляващо публично държавно вземане за изплатено и подлежащо на възстановяване първо плащане по договор № 12/06/1/0/02026 от 03.02.2016 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на изтичане на срока за доброволно плащане.

В жалбата е посочено, че АУПДВ е незаконосъобразен, издаден в нарушение на административно-производствените правила и материалния закон. Моли се АУПДВ да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ш., която поддържа подадената жалба и моли АУПДВ да бъде отменен. Претендира разноски и относно предишното разглеждане на делото съгласно указанията на ВАС.

Ответникът – директорът на ОД на ДФЗ М. – редовно призован не се представлява. В представеното писмено становище подробно са изложени твърдения за неоснователност на жалбата. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства, задължителните указания на ВАС в решение № 14568/ 25.11.2020 г. по адм.д.6687/2020 г. и след като обсъди изложеното в жалбата, становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката в качеството си на ползвател и ДФЗ-С. са сключили Договор 12/06/1/0/02026/03.02.2016 г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ /БФП/ по подмярка 6. 1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони. Съгласно чл. 1 от Договора, Фондът предоставя на ползвателя безвъзмездна финансова помощ за изпълнението на одобрен проект № 12/06/1/0/02026. В чл. 3, ал. 1 от Договора е посочено, че одобрената помощ въз основа на представените от ползвателя на етапа на кандидатстване заявление и документи, включително бизнес план е в размер на 48 895,00 лева., като според ал. 2 помощта се предоставя на два етапа: (т.1.) първо плащане в размер на 24447, 50 лева – в срок до два месеца от сключване на договора, освен ако не са налице изключенията по чл. 3, ал. 2, т. 1, б. „а“ и „б“ и (т.2) второ плащане в размер на 24447, 50 лева, което се извършва в срок до три месеца след издаване на уникален идентификационен номер на окомплектована с всички изискуеми документи заявка за второ плащане. В чл. 3, ал. 3 от Договора е вписано, че заявката за второ плащане се подава в срок до 10.05.2018 г., но не по-рано от 1 месец преди изтичането на срока по чл.6, ал.1 от Договора. Според чл. 6, ал. 1 от Договора, ползвателят се задължава да изпълни представения от него и одобрен бизнес план в периода от сключване на този договор до 10.05.2018 г. Според чл. 9, ал. 1 от Договора, Фондът изисква от ползвателя връщане на полученото първо плащане по чл. 3, ал. 2, т. 1 и ползвателят няма право да получи второто плащане по чл. 3, ал. 2, т. 2 от този договор в изрично изброени хипотези от т. 1 – т. 18. Видно от т. 2 на чл. 9 от Договора, второ плащане по чл. 3, ал. 2, т. 1 се отказва на ползвателя, когато не е подал заявка за второ плащане, окомплектована с всички изискуеми съгласно приложение № 7 към Наредба № 14 от 28.05.2015 г. документи в срока по чл.3, ал.3, или не е представил изисканите от Фонда допълнителни документи и/или информация в срок до 10 работни дни от уведомяването за това. Цитираното изискване е във връзка със задължението на ползвателя до изтичане на 5 години от сключване на договора, да поддържа съответствие с всеки от критериите за подбор, на които е отговарял проекта му по чл. 13, ал. 1, т. 1-3 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г., по критериите, по които проектът му е бил оценен, съгласно Приложение 1 към договора.

От директора на ОД на ДФЗ С. до жалбоподателя е изпратено писмо с изх.№ 01-123-6500/160/22.08.2018 г., (стр.69 по дело 3478/2019), с което на основание чл. 26 от АПК, във връзка с чл. 34, ал. 1 от АПК същият е уведомен, че се открива производство по издаване на АУПДВ. Като основание е посочено нормативно

неизпълнение на чл. 34, ал. 1, и ал. 4 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г. – да подаде в срок до 10.05.2018 г. заявка за второ плащане. Сочи се, че заявката е подадена, но не е била окомплектована с всички необходими документи съгласно приложение № 7 от Наредба № 14/28.05.2015 г. и по-конкретно се сочи за липсата на такива по приложение № 7 /раздел „Подобряване механизацията на стопанството чрез закупуване на селскостопанска техника, машини, съоръжения и оборудване за нуждите на земеделското стопанство“, т.3, приложение първо/ от Наредба № 14 от 28.05.2015 г., а именно; свидетелства за регистрация на земеделска и горска техника от съответната областна дирекция „Земеделие“ за закупените в изпълнение на одобрения бизнес план и сключен договор косачка, сеносьбирачка и помпа за поливане на трайни насаждения.

Директора на ОД на ДФЗ [населено място], на основание чл. 38, ал. 1, т. 1 във връзка с чл.45 т.6 във връзка с чл.34 ал.1 и ал.4 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г., респективно чл. 9, ал. 1, т. 1 във връзка с чл.3 ал.3 и чл.24 ал.2 т.4 от Договор № 12/06/1/0/02026 от 03.02.2016 г., издава оспорения АУПДВ № 12/06/1/0/02026/2/01/04/01 от 22.01.2019 г., с който е отказана изцяло одобрена финансова помощ по договор № 12/06/1/0/02026 от 03.02.2016 г. изменен с анекс 1 от 03.05.2016 г. и анекс 2 от 07.02.2017 г. за БФП по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020 г.“ и е прекратен същия договор. По отношение на В. В. Н. е определено задължение в размер на 24 447,50 лева, представляващо публично държавно вземане за изплатено и подлежащо на възстановяване първо плащане по договор № 12/06/1/0/02026 от 03.02.2016 г. изменен с анекс 1 от 03.05.2016 г. и анекс 2 от 07.02.2017 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на изтичане на срока за доброволно възстановяване.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в 14-дневния преклузивен срок по чл. 149 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Съгласно чл. 20а, ал. 5 от ЗПЗП, изпълнителния директор на ДФЗ издава АУПДВ по реда на ДОПК. Съгласно чл. 20а, ал. 6 от ЗПЗП, изпълнителният директор на ДФЗ може да делегира правомощията си по ал. 5 на заместник-изпълнителния директор на ДФЗ. По делото е представена Заповед № 03-РД/286/01.02.2017 г. на изпълнителния директор на ДФЗ, с която на директорите на ОД на ДФЗ в съответствие с териториалната им компетентност са делегиран правомощия да издават АУПДВ по чл. 166, ал. 2 от ДОПК, по отношение на ползватели на финансова помощ по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанствата и предприятията“. Съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен орган.

Оспорения АУПДВ отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му.

Разгледана по същество жалбата е основателна, доколкото при издаването на оспорения акт са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно чл. 27, ал. 3 от ЗПЗП, Разплащателна агенция предприема необходимите действия за събиране на недължимо платените и надплатени суми по схеми на

плащане и проекти, финансирани от европейските фондове и от държавния бюджет, които съгласно чл. 162, ал. 2, т. 8 от ДОПК, представляват публично държавно вземане. Съгласно чл. 27, ал. 7 от ЗПЗП, дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради неспазване на критерии за допустимост, ангажимент или друго задължение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, извън основанията по ал. 6, се установява с издаването на акт за установяване на публично държавно вземане по реда на ДОПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 166, ал. 2 от ДОПК, ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в АПК.

Според чл. 9, ал. 1, т. 1 от сключения договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, ползвателят следва да върне сумата по полученото първо плащане и няма право да получи второ плащане след подадената от него заявка за такова, когато заявката не е била окомплектована с всички необходими документи съгласно приложение № 7 от Наредба № 14/28.05.2015 г. и по-конкретно при липсата на такива по приложение № 7 /раздел „Подобряване механизацията на стопанството чрез закупуване на селскостопанска техника, машини, съоръжения и оборудване за нуждите на земеделското стопанство“, т.3, приложение първо/ от Наредба № 14 от 28.05.2015 г., а именно; свидетелства за регистрация на земеделска и горска техника от съответната областна дирекция „Земеделие“ за закупените в изпълнение на одобрения бизнес план и сключен договор косачка, сеносъбирачка и помпа за поливане на трайни насаждения.

Същите изисквания се съдържат и в чл. 38, ал. 1, т. 1 от Наредба № 14/2015 г., според която разпоредба ползвателят на помощта няма право да получи второто плащане по чл. 10, т. 2 и дължи връщане на полученото по чл. 10, т. 1 първо плащане по договора за предоставяне на финансова помощ заедно със законната лихва към него, изчислена за период, посочен в договора, когато не е подал заявка за второ плащане, окомплектована с всички изискуеми съгласно приложение № 7 документи в срока, посочен в договора за предоставяне на финансова помощ, или не е представил изисканите от РА документи и информация в срока по чл. 36, ал. 2.

При извършване на административната проверка по заявлението за кандидатстване за второ плащане по проект № 12/06/1/0/02026, било установено нарушение на разпоредбите на чл.34, ал.1 и ал.4 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г. за прилагане на подмярка 6.1. от мярка 6, както и чл.3, ал.3, във вр. с чл.6, ал.1 от Договора за отпускане на безвъзмездна финансова помощ № 12/06/1/0/02026/ 03.02.2016 г. При прегледа на представените документи служител на Регионална разплащателна агенция към ОД на ДФ“Земеделие“ – М. установил липсата на изискуеми такива, съгласно Приложение № 7 /раздел „Подобряване механизацията на стопанството чрез закупуване на селскостопанска техника, машини, съоръжения и оборудване за нуждите на земеделското стопанство“, т.3, предложение първо/ от Наредба № 14/ 28.05.2015 г., а именно: свидетелства за регистрация на земеделска и горска техника от съответната ОД“Земеделие“ за закупените в изпълнение на одобрения бизнес план и сключен договор косачка, сеносъбирачка и помпа за поливане на трайни насаждения. Издаден е и контролен лист за неокомплектованост. В резултат на така установеното, административния орган е приел, че това е неизпълнение на

нормативно и договорно задължение, поради което е издаден и процесния АУПДВ № 12/06/1/0/02026/2/01/04/01 от 22.01.2019 г.

В изпълнение на дадените от ВАС указания, по делото са изискани и съответно представени документи, удостоверяващи подлежи ли на регистрация, от кой административен орган и при какви условия притежаваната от бенефициента земеделска техника. Разпитан е свидетелят Л..

Жалбоподателката В. В. Н. е подала заявление с вх. № ЗГТ-01-184/10.02.2020 г. в Министерство на земеделието, храните и горите, Областна дирекция „Земеделие“ – П. за регистрация на притежаваната от нея земеделска техника, като Министерството изпраща отговор с изх.№ ЗГТ-01.184-2/ 13.02.2020 г. (стр.27 по делото), в което я уведомява, че ОДЗ – П. има задължение да изготвя заявления за регистрация на машини, а становище по регистрацията или отказ от такава се дава от Областна дирекция Земеделие – С.-град.

От ОД „Земеделие“ – С. град е представено е писмо с изх.№ РД-12-01-2251/20.02.2020 г. на МЗХГ, с което информират жалбоподателката, че във връзка с подадените от нея заявления за регистрация на техника, че последната не може да бъде регистрирана, тъй като несамходните и стационарните машини, съоръженията, инсталациите и апаратите, използвани в земеделието и горите, и машините за земни работи, на които няма нанесен от производителя идентификационен номер, какъвто е конкретния случай, се регистрират с номер по ред, определен със заповед на министъра на земеделието, храните и горите или от оправомощено от него длъжностно лице, като към настоящия момент такава заповед не е издавана.

С писмо изх.№ 11-22/09.02.2021 г. Главна дирекция „Земеделие и регионална политика“ към МЗХГ (стр.18 по делото), във връзка с разпореждане на съда по настоящото дело уведомява, че към момента няма валидна информация за реда по който се извършва регистрацията на земеделска техника, която няма идентификационни номера, като през 2006 г. е имало такава инструкция, издадена от Контролно-техническа инспекция, но считано от 01.01.2016 г. въпросната администрация е ликвидирана.

Разпоредбата на чл.3, ал.2 от Наредба № 2 от 3.02.2016 г. за условията и реда за регистрация на техниката по Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника предвижда, че Техниката по чл. 2, ал. 1, т. 1 от Наредбата, а именно трактори, самоходни машини, използвани в земеделието, горите и за земни работи, с мощност на двигателя над 10 kW, и тракторни ремаркета, с изключение на тракторните ремаркета, която техника е процесната такава и на която не може да се установи нанесеният от производителя идентификационен номер, не се регистрира.

Съдът намира за основателно оплакването в жалбата за допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила. В случая производството по издаване на административния акт е започнало при подаване на заявление за второ плащане по Договор за отпускане на безвъзмездна финансова помощ № 12/06/1/0/02026/ 03.02.2016 г. Към заявлението не били приложени документи за регистрация на закупената в изпълнение на представения план земеделска техника. Административния орган се е задоволил да приеме, че няма представени такива документи без да събере каквито и да било доказателства подлежи ли на регистрация тази техника, тъй като същата е закупена употребявана.

Допуснатото нарушение на чл.35, ал. 1 от АПК е съществено, доколкото Индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и

обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. В конкретния случай, административния орган не е обсъдил възраженията и обясненията дадени от жалбоподателката, че тази техника не подлежи на регистрация, поради което не е възможно да представи такива документи. Към административната преписка не са били приобщени относими доказателства и решението е издадено без да се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая.

Предвид гореизложеното съдът намира, че оспореното решение следва да се отмени като незаконосъобразно, тъй като са налице основанията по чл. 146 т. 3 и т. 4 от АПК. С оглед изложеното оспореният АУПДВ се явява незаконосъобразен, поради което подадената жалба следва да бъде уважена като основателна.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски по делото, в т.ч. и за предходните производства пред АССГ и ВАС, съобразно представения списък на разноските, а именно: за адвокатско възнаграждение общо 3060 лв. и държавни такси в размер на 401,16 лв. с ДДС. Неоснователно е възражението на ответника за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, тъй като същото е съобразно с предвидения в Наредба № 1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатски възнаграждения, размер доколкото общата претендирана сума за трите производства е под установения минимум по Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София град, III отделение, 62-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. В. Н. срещу АУПДВ 12/06/1/0/02026/2/01/04/01 от 22.01.2019 г., издаден от директора на ОД на ДФ „Земеделие“ [населено място], с който е отказана изцяло одобрена финансова помощ по договор № 12/06/1/0/02026 от 03.02.2016 г., изменен с анекс 1 от 03.05.2016 г. и анекс 2 от 07.02.2017 г. за БФП по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020 г.“, съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и е прекратен същия договор, като е определено по отношение на жалбоподателя В. В. Н. задължение в размер на 24 447,50 лева, представляващо публично държавно вземане за изплатено и подлежащо на възстановяване първо плащане по договор № 12/06/1/0/02026 от 03.02.2016 г., ведно със законната лихва върху тази сума.

ОСЪЖДА директора на ОД на ДФ „Земеделие“ [населено място], да заплати на В. В. Н. сумата от 3 461,16 лв. /три хиляди четиристотин шестдесет и един и 0.16 лева/, представляваща разноски за три инстанции.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: